

Haab, at denne Side af de meget vigtige foreliggende Opgaver i det Finansaar, hvori vi befinder os, vil komme saa vidt frem, at man virkelig kan sige, at der gøres ikke saa ganske lidt for at hjælpe paa de Forhold, jeg her har omtalt. Det, der skal ydes herigennem, vil neppe blive noget, som vil paavirke Statsregnskabet, idet det sikkerlig maa blive en Beskyttelse i en eller anden Form.

Men det er ikke alene igennem en saadan almindelig Beskyttelse, der kan ydes Hjælp, ogsaa paa et ganske bestemt Omraade kan der hjælpes noget. Jeg vil gerne her henlede Ministeren for offentlige Arbejders Opmærksomhed paa Muligheden af at hjælpe saadanne Industrier, for hvilke Konkurrencen er besværlig, og for hvilke Fragternes Størrelse betyder noget afgørende, til, at de kan faa transporteret deres Varer billigere. Dette mener jeg paa ingen Maade vil betyde en Udgift for Staten, idet jeg føler mig forvisset om, at hvis de paa-gældende Virksomheder ikke hjælpes, vil der overhovedet ikke blive nogen Transport af saadanne Varer, hvorom det til den ene eller den anden Tid vil dreje sig. Saaledes som nu en Gang Beskæftigelsesgraden indtil for ganske nylig har været for Jernbanernes Vedkommende, vil der kunne foretages betydelige Transporter, uden at det koster dem noget nævneværdigt. Jeg henstiller, at dette maa blive taget under meget velvillig Overvejelse, specielt fra Ministeren for offentlige Arbejders Side og i Almindelighed fra Ministeriets Side, idet der her utvivlsomt kan gøres noget, uden at det koster det allermindste, ja, maaske endda saaledes, at det reelt vil betyde en forøget Indtægt for Staten.

Alt i alt mener jeg altsaa, at som Forholdene ligger, kan man beklage, at Venstrepartiet ikke har gjort mere, end det har gjort, overfor dette specielle Forhold: at yde Hjælp til Erhvervene.

Jeg skal derefter gaa over til at fremsætte nogle almindelige politiske Bemærkninger, rettede til de forskellige Partier her i Salen. Først vil jeg stille det Spørgsmaal: Hvorfor maatte vi fra vor Side afgørende ønske, at det radikal-socialdemokratiske Regimente i 1920 maatte blive afløst af et andet? Det stiller sig for mig saaledes, at vi maatte gøre det af følgende Hovedgrunde: For det første, fordi det radikale Regimente var blevet alt for forelsket i Regulering. For det andet, fordi det radikale Regimente i alt for ringe Grad tog Hensyn til den rette Anvendelse af Penge. Heroverfor vil man rimeligvis sige, at finansielt set er det jo

ikke paa Papiret gaaet bedre nu, end det gik den Gang. Dette er imidlertid ogsaa kun en halv Sandhed, thi at en Forretning, der næsten ikke kan gaa daarligt, gaar godt, er der i og for sig ingen Grund til at rose Lederne for, og det var netop Kendetegnet for de økonomiske Forhold under Krigen, at Pengene flød ind over Landets Grænser paa en saadan Maade, at det var meget vanskeligt at faa det til at gaa særlig galt. Men trods denne mægtige Pengeflod, der strømmede ind over Landet, lykkedes det dog det radikale Ministerium at øse endnu flere Penge ud, saaledes at vor Statsgæld voksede. Jeg maa mene, at der i Virkeligheden ikke fra det radikale Partis Side, den Gang det sad ved Magten, var nogen alvorlig Villie til at sætte Tæring efter Næring. Man gik ud fra, at Indtægterne var store nok, og saa gik det nok, men man kom herved ind paa Forhold, som virkede langt ud over den Tid, i hvilken Pengene flød ind, og det skabte de store Vanskeligheder, som vi senere har haft ved at komme bort fra det flotte Styre.

Yderligere mener jeg, at man ikke mindst under den sidste Tid af det radikale Ministeriums Styre i alt for høj Grad savnede det Indtryk, at Regeringsmagten var villig til at sikre det frie Arbejde. Jeg har staaet overfor det ærede Medlem Hr. Rode ved et Møde i Skanderborg, hvor jeg gjorde det samme Synspunkt gældende, og overfor dette sagde det ærede Medlem, at det, at visse Folk ikke vilde arbejde i den allersidste Tid af det radikale Ministeriums Levetid, var ligefrem et oplagt Sammenspil mellem de borgerlige Partier og de paagældende Arbejdere. Jeg har meget svært ved at tro, at det ærede Medlem Hr. Rode virkelig kan mene noget saadant, i alt Fald maa jeg for mit Vedkommende paa det allerbestemteste hævde, at jeg aldrig har hørt det fjerneste om, at der skulde være noget som helst Sammenspil i denne Retning; det vilde dog forekomme mig saa fuldstændig blottet for al Rimelighed, at jeg heller ikke kan forstaa, at nogen kan hitte paa at sige noget saadant.

Sidst, men ikke mindst mener jeg, at det radikale Regimente i den Tid, det sad — at der findes undskyldende Momenter, skal jeg ikke benægte — i høj Grad skadede vor Økonomi ved i Virkeligheden fuldstændig planløst og med et Slag at kaste os ind i 8 Timers Dagens Doktrin. Og det er jo ikke alene de konservative Partier, Venstre eller det konservative Folkeparti, der mener, at dette var forkert, men man kan træffe særdeles mange Socialdemokrater, som og-